

Femeia siro-feniciană

Femeia siro-feniciană de Domnul s-a apropiat,
Și pentru fata ei bolnavă, cu stăruință s-a rugat.
Era muncită rău fetița, de-o boală, de un duh străin,
Iar mama ei veni la Domnul să-I ceară ajutor, alin.

Cor:

Mijlocește soră pentru fiica ta,
Cheam-o de pe calea, de pe calea rea,
Cere de la Domnul ajutor de sus,
Spune-I tot necazul Domnului Isus.

Isus cu milă o privește, dar nici o vorbă nu i-a spus.
Deși femeia stăruiește 'naintea Domnului Isus.
Atunci aleșii, ucenicii, cu mijlocire au venit;
Pentru femeia întristată la Domnul ei au mijlocit.

"Dă-i drumul Doamne ca să plece, ridic-o din al ei necaz,
Căci e mîhnită și-ntristată, se vede pe al ei obraz."
Atuncea Domnul le răspunde căci El din ceruri a venit
Doar pentru oile pierdute, căci Israel s-a risipit.

Și nu e bine să iei pîinea ce-i rezervată la copii,
S-o dai cățeilor din stradă, la cei cu suflete pustii.
"E-adevărat, Doamne Isuse, dar și cățeii se hrănesc
Din pîinea cea fărîmițată ce pe sub mese o găsesc."

Femeia siro-feniciană pe Domnul l-a înduplecat;
Credința ei nespus de mare, i-a dat răspunsul așteptat.
Isus Christos Mîntuitorul, i-a dat răspunsul cel dorit,
Căci prin credința mamei sale, fetița s-a tămăduit.

Amin